

taget op ogsaa for at faa en forsvarlig Ordning. Men ikke har jeg tænkt mig — og saa vidt mig bekendt var der heller ingen fra Venstres Side, der tænkte det, — at medens Forsvarskommissionen arbejdede, maa Lønninger ikke bringes i Overensstemmelse med de Krav, som Tiden medførte. Alle andre Lønningslove have vi taget frem til Revision, og det er jo sikkert, at Spørgsmaalet ogsaa vilde komme her, og jeg har ment, det var rigtigt og loyalt handlet overfor Forsvarskommissionen kun at holde sig til en midlertidig Ordning.

Det ærede Medlem har talt om status quo, jeg har ikke forstaaet det saaledes, at Lønninger ikke maatte forbedres. Jeg har ikke rigtig kunnet forstaa, hvordan det ærede Medlem egentlig opfatter hele dette Spørgsmaal om status quo, men det synes, at det ærede Medlem opfatter det paa den Maade, at der slet ikke maa gennemføres noget af nogen som helst Art, saa længe Forsvarskommissionen sidder. Imidlertid kan det heller ikke være Tilfældet, thi det ærede Medlem har jo været med til at gennemføre adskilligt, i alt Fald paa særlige Love, medens Forsvarskommissionen sidder. Det ærede Medlem anfører nogle Beviser med Hensyn til Toldkrydser Nr. 7 og et andet Fartøj. Det er jo Beviser, som gælde Materiellet. Det, som her foreslaas, er jo ikke, at Militærvesenet udvides med noget som helst, organisatorisk set. Vi faa ingen Soldater flere, end vi havde før, vi faa intet Materiel af nogen som helst Slags mere, end vi havde før. Det eneste, der gøres, er, at Lønningerne forbedres en Smule for de daarligst stillede. Det kom vi allerede ind paa i Fjor, da vi forbedrede Lønningerne for Arbejderne ude paa Værftet — det ærede Medlem var ogsaa imod det — og det ere vi gaaede videre med i Aar, idet Lønningerne for de privat antagne Arbejdere, de daarligst stillede, blive forbedrede paa Finansloven. Vi udvidede Forsøgsforplejningen i Fjor, vi fortsatte i Aar og bringe Soldaternes Lønninger i Overensstemmelse dermed. Officianters og Intendanters Lønninger reguleres saaledes, at de komme til at stemme med Underofficerernes, og Løjtnanterne gives der kun en Smule Forbedring, som forhaabentlig vil medføre, at vi blive i Stand til at besætte Pladserne. Den endelige Ordning af hele Spørgsmaalet komme vi til en Gang, naar Kommissionen bliver færdig. Jeg ser ikke, at der i Virkeligheden rent sagligt set er nogen som helst Grund til

at drage til Felts mod dette Forslag. Naar det ærede Medlem kommer saa højt op, at han vil sammenligne det her foreliggende Forslag, det Forslag, om hvilket det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har sagt, tror jeg, at det var et usselt lille Lønningsforslag, med den Strid, der stod i 1894 om Forstaaelsen af vor Forfatning og om Forfatningens rette Brug, og i den Anledning citerer en Udtalelse af mig, saa er det ærede Medlem saa højt oppe og ser saa forkert paa Sagerne, at det smaa for ham er blevet meget stort, og det store er blevet meget smaat, og naar man først har saadanne Splinter i Øjnene, at man ser saa forkert, saa tror jeg i det hele taget ikke, at man er i Stand til at fælde rigtige Domme om, hvad der foreligger.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Madsen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han lovede at erindre disse Folk, som ikke ere med ved denne Lejlighed. Men jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det gjaldt kun det ene Spørgsmaal; Eleverne fra Elevskolen mener jeg rigtignok høre med her. Disse Folk faa jo nemlig ingen Orlovspenge, da de have Forpligtelse til at tjene i 4 Aar, og selv om de komme til at staa 8, komme de altsaa til at staa paa de 25 Kr. om Maaneden i Lønning, og det er dog ganske urimeligt, da de have taget alle deres Eksaminer og ere designerede til faste Befalingsmænd. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister tænke paa, om der ikke kunde gøres noget for dem med det samme; vi have dog 3die Behandling tilbage. — Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa en Ting, jeg glemte i mit Foredrag før, og det er, at naar jeg særlig har ønsket Korpslægerne tagne med, er det ikke alene, fordi de ere ligestillede med Premierløjtnanter, men ogsaa, fordi deres Tjeneste er saa yderst forskellig, at en Del af dem ere i høj Grad beslaglagte og ikke, saaledes som man tror, kun have Militærtjenesten som et Bierhverv. Da vi nu ikke kunne faa dem med ved denne Lejlighed, idet Ministeren ikke mener, det er rigtigt, vil jeg henstille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa at faa Lægetjenesten fordelt saaledes, at der bliver det fornødne Antal Reserve-læger omkring i de forskellige Garnisoner. Jeg antager, at det vil kunne lykkes ham ved de Forbedringer, som her indføres i